

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 42175-04-21 שטוחין נ' רביבו

לפני כבוד השופטת דלית ורד

התובעים: דימיטרי שטוחין

נגד

הנתבעים: חיים רביבו

החלטה

לפני בקשת הנתבע להורות על דחיית התביעה ולחילופין לחייב את התובע בהפקדת ערובה משמעותית להבטחת הוצאות הנתבע.

הנתבע נרשם לקורס בבית הספר למשחק שבבעלות התובע.

על פי הנטען, הנתבע לא עמד בתשלומים להם התחייב על פי הסכם ההתקשרות. התובע פנה לנתבע בפניות חוזרות ונשנות, אך משאלה לא הואילו ונותר חוב פיגורים, התובע פנה ללשכת ההוצאה לפועל. בעקבות האמור, הנתבע החל במסע פרסום כנגד התובע, שכלל הכפשות וטענות תלושות מהמציאות, מתוך מטרה לפגוע בשמו הטוב של התובע ובפרנסתו.

התובע הגיש שתי תביעות כנגד הנתבע שעניינן בלשון הרע: האחת, ת.א. 8640-06-20 הוגשה ביום 3.6.20 על סך 50,620 ₪; השנייה, ת.א. 42175-04-21 הוגשה ביום 20.4.21 על סך 360,000 ₪ ועימה בקשה לאיחוד התובענות. לאור העובדה ששתי התובענות עוסקות במסכת עובדתית דומה הורתי על איחוד הדיון בשתייהן (החלטה מיום 25.4.21).

ביום ד' 21.2.24 הגיש התובע בקשה לפטור מתשלום המחצית השנייה של האגרה, כנדרש לצורך קיום דיון ההוכחות, שנועד להתקיים ביום א' 25.2.24, בטענה שאינו יכול לעמוד בתשלומה, עקב ירידה בהכנסות בשנת 2023 וקיום יתרת חובה משמעותית בחשבון הבנק שלו. החלטה בבקשה זו ניתנה ביום 22.2.24, על ידי כב' הרשם יפרח ובה נקבע כי לצורך ההחלטה, תידרש תגובתו של הצד שכנגד ואולי גם של המדינה. עוד נקבע כי על התובע להודיע עד ליום 26.2.24, אם הוא עומד על בקשתו.

בנסיבות אלה בהן התובע לא שילם את המחצית השנייה של האגרה, משכלל לא היה ברור אם יינתן לתובע פטור, ככל שיעמוד על בקשתו, הורתי על מחיקת התובענה בתיק 8640-06-20, אשר ממילא

נכללת מבחינת מועדיה וסכומה בתובענה שהוגשה בתיק 42175-04-21 (החלטה מיום 22.2.24). כן ראה דיון קדם משפט מיום 18.1.22. בפועל, האגרה שולמה ביום 22.2.24, זאת באמצעות עזרה כספית כספית שקיבל התובע, לטענתו, אך התובע נמנע מלדווח על כך לבית המשפט ואף נמנע מלהודיע כי אינו עומד על בקשתו לקבלת פטור מתשלום אגרה.

בד בבד עם ניהול ההליכים בפני, התנהל הליך נוסף בתביעה שהוגשה על ידי הנתבע כאן יחד עם 8 תובעים נוספים כנגד התובע והתנהל בפני כב" השופטת מיה- רויזמן- אלדור (ת.א. 49915-02-21). בהליך זה נטען כי התובע שיטה ורימה במשך שנים עשרות צעירים, שנרשמו לקורסים בבית הספר למשחק שבבעלותו, בכך שהציג בפניהם מצגי שווא כוזבים בנוגע למקצועיותו של בית הספר, לטיב הלימודים שהוא מציע, לזהות המורים ולתעודה המתקבלת בסיום הלימודים. עוד נטען כי התובע אימץ שיטה דורסנית לגזילת כספים מתלמידיו, באמצעות החתמתם על הסכם בו נקוב שכר לימוד מופחת או "מסובסד" ולצד זאת החתמתם במקביל על טופס סבסוד ועל שטר חוב בסכום שטר הלימוד הגבוה (בהתעלם מאותו "סבסוד"). לאחר שהתלמידים החלו ללמוד בקורסים אליהם נרשמו, הנתבע עשה כל שביכולתו כדי לגרום להם לפרוש מהלימודים או לאתר בהתנהגותם סטייה מהוראות ההסכם, גם אם מינורית לחלוטין, כך שיוכל לטעון להפרת ההסכם ולהגיש את שטרי החוב, בסכומם הגבוה, לביצוע בהוצאה לפועל. פס"ד בהליך זה ניתן ביום 27.9.24. כב" השופטת רויזמן- אלדור דנה בפסק דינה בטענות המשותפות לכלל התובעים ולאחר מכן בטענותיו הייחודיות של כל אחד מהם בנפרד.

באשר לטענות המשותפות לכלל התובעים קבעה כב" השופטת רויזמן – אלדור כי התובע אכן נהג באופן משפיל, מזלזל ופוגעני בתלמידיו. תביעותיהם של 5 מהתובעים, וביניהם הנתבע כאן, התקבלו באופן חלקי, כך שהתובע חויב בתשלום סכום כספי לכל אחד מהם, כקבוע בפסק הדין. באשר לנתבע שבפני, נקבע כי התובע נקט בהליכי הוצאה לפועל נגדו שלא כדין, תוך הפרת הסכם ההתקשרות. בגין כך נקבע כי הנתבע זכאי לפיצוי בגין הנזק הלא ממוני שנגרם לו. יחד עם זאת, נקבע כי לא נפל גסם באופן החתמתו של הנתבע על הסכם ההתקשרות (להלן: "**פסק הדין**"). נספח 1 לבקשת הנתבע).

לאחר מתן פסק הדין התקבלה בקשת הנתבע לדחיית התביעה השטרית שהגיש נגדו התובע ותיק ההוצאה לפועל נסגר גם הוא (ראה החלטת כב" השופט איתי רגב מיום 3.11.24, ת.א. 29355-09-20, נספח 2 לבקשת הנתבע).

ביום 19.11.24 הגיש הנתבע בקשתו להורות על דחיית התביעה ולחילופין לחייב את התובע בהפקדת ערובה משמעותית להוצאות הנתבע. הנתבע השתית את בקשתו על מספר טענות:

ראשית, בית המשפט קבע למעשה בפסק דינו שלנתבע הגנת אמת דיברתי בהליך זה.

ממקרא פסק הדין ביחס לכל אחד מהתובעים עולה כי התובע הטריד, השפיל וזלזל בתלמידיו (סעיפים 119-122). ביחס לנתבע נקבע כי טענותיו בדבר התנהלות התובע בצורה אלימה, מזלזלת, משפילה ובוטה כלפיו וכלפי יתר התובעים, התבטאויות מיניות ולא ראויות כלפי תלמידים ותלמידות והתנהלותו הנכלולית ומעשיו, גרמו לנתבע לעגמת נפש ורגשות שליליים וקשים- הוכחה כנכונה. (סעיף 263 לפסק הדין).

שנית, עוד בתחילת ההליך הראשון (20-06-8640) הגיש הנתבע בקשה לחיוב התובע בהפקדת ערובה להוצאותיו. התובע התנגד בטענה כי תביעתו מבוססת ועדיו מהימנים, אולם בפועל התובע לא הביא ולו עד אחד.

שלישית, התובע אינו משלם הוצאות שנפסקות נגדו, אינו מגיב לבקשות ונראה שבכוונתו לפנות להליך חדלות פירעון. בפסק הדין התובע חויב לשלם עשרות אלפי שקלים ואולם עוה"ד שייצג את התובעים באותו הליך, הודיע לב"כ הנתבע כאן, כי קיבל הודעה מב"כ התובע, לפיה אין טעם בפתיחת תיק הוצאה לפועל, שכן בכוונת התובע לפנות להליך חדלות פירעון. זאת, בנוסף לתיקים נוספים שנפתחו על ידי התובע, בהם הוא חויב בתשלום הוצאות הנתבעים לאחר שתביעתו נמחקה, אך לא שילם דבר. לאור העובדה שבתיק זה קיים פרוטוקול דיון של למעלה מ-150 עמודים, יידרשו לב"כ הנתבע, יומיים מלאים לפחות לצורך הכנת סיכומים בתיק זה, מבלי שהוצאותיו מובטחות כלל. זאת בנוסף להשחתת זמן שיפוטי יקר, כאשר כבר נקבע בפסק הדין כי הנתבע דיבר אמת.

דיון והכרעה

לפי [תקנה 157 \(א\) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018](#) (להלן: "התקנות"), "בית המשפט רשאי, אם נראה לו הדבר, לצוות על תובע לתת ערובה לתשלום הוצאותיו של נתבע". תקנה 157(ב) מורה כי אם "לא ניתנה הערובה בתוך המועד שהורה, יימחק כתב התביעה". תקנה זו החליפה את תקנה 519 [לתקנות סדר הדין האזרחי](#) משנת 1984; תכליתה של הוראה זו היא להבטיח את תשלום הוצאותיו של הנתבע, בפרט כאשר בית המשפט סבור כי מדובר בתביעת סרק או כי סיכויי ההליך קלושים. התקנה אינה קובעת מהם הקריטריונים להפעלת סמכותו של ביהמ"ש, ואולם הפסיקה התוותה שיקולים שונים לעניין זה כאשר על פי ההלכה, ככלל, אין להתנות את זכותו של תובע לפנות לביהמ"ש בבקשה למתן סעד בהפקדת ערובה כספית להבטחת הוצאות הנתבע, אלא בנסיבות חריגות. זאת בשל הפגיעה האפשרית בזכות הגישה לערכאות ([רע"א 2892/23 גולבל אפ טכנולוגיות \(2010\) בע"מ ואח" נ" טרוויס, \(9.7.23\)](#)).

הפסיקה התמקדה בארבעה שיקולים שיש לבחון בבוא בית המשפט לקבוע אם המקרה הקונקרטי מצדיק חיוב בערובה: תושבות חוץ, אי-ציון מען עדכני בכתב התביעה, סיכויי תביעה קלושים ומצב כלכלי ירוד של התובע. שיקולים נוספים שנקבע כי ניתן להביאם בחשבון לעניין זה הם- סיכויי ההליך, מורכבותו, התנהלותם של הצדדים ותום ליבם. לשם התחשבות בכל השיקולים הללו ניתן לבית משפט שיקול דעת רחב ([רע"א 2142/13 שויהדי נעמאת נ' יצחק קרמין \(13.11.14\)](#); אורי גורן, [סוגיות בסדר דין אזרחי](#), (מהדורה 13, 2020), עמ" 1611-1612).

לצורך כך על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנתבע שלא לצאת בחסרון כיס אם תידחה התובענה וייפסקו הוצאות לטובתו, לבין פגיעה אפשרית בזכות הגישה לערכאות העומדת לתובע ואשר עלולה להיחסם אם לא יוכל לשאת בתשלום הערובה. יש לבחון כל מקרה לגופו, תוך איזון ראוי של האינטרסים. ([רע"א 2310/10 לידיה והבה אבו קבע נ" מדינת ישראל, האפוטרופוס לנכסי נפקדים \(27.6.10\)](#)).

בשקילת מלוא השיקולים שמנתי לעיל הגעתי לכלל מסקנה כי יש מקום לחייב את התובע בהפקדת ערובה. במכלול השיקולים נתתי דעתי לנתונים הבאים: תוצאת פסק הדין בת.א. 49915-02-21, הסכומים שהוטל על התובע לשלם במסגרת פסק הדין האמור, וכן מצבו הכלכלי הירוד של התובע, כפי שהוצהר על ידו. כן נתתי דעתי לזכותו של הנתבע לא לצאת בחסרון כיס, אם תידחה התובענה וייפסקו הוצאות לטובתו.

במקרה שבפנינו אנו מצויים בשלב מתקדם מאד של ההליך, כאשר סיכומי התובע הוגשו לתיק בית המשפט ביום 9.1.25. דהיינו שזכות הגישה לערכאות לא נחסמת בפני התובע והיא מוצתה על ידו במלואה. בשלב זה של ההליך נפרסה בפני מסכת עובדתית רחבה, שלא היתה קיימת בפני בתחילתו.

בקביעת גובה הערובה יש לנהוג במתינות ולאזן באמצעותה את מכלול האינטרסים העומדים על הפרק. על מנת לגזור את שיעור הערובה יש להעריך את הוצאות המשפט הצפויות להיפסק כנגד התובע במידה ויפסיד בהליך – שהרי את תשלומן של הוצאות אלה באה הערובה להבטיח. אלו צריכות להיפסק בסכום ריאלי בכפוף לכך שמדובר בהוצאות סבירות, הכרחיות ומידתיות. [\(בש"א 6191/04 \(מחוזי חיפה\) POLSKA ZEGLUGA MORSKA נ' החברה לנאמנות של בנק אגוד בע"מ \(17.01.06\), פסקאות 18-19; ת"א \(מחוזי ת"א\) 46855-05-24 דניאל זרחיה נ' מ. אהובי בע"מ \(25.12.24\)\).](#)

לאור האמור אני מחליטה להעמיד את סכום הערובה שעל התובע להפקיד על סכום של 7000 ₪ להבטחת הוצאות הנתבע.

לא מצאתי כי יש מקום לדחיית התובענה על הסף, אלא יש מקום לדון בטענותיו של התובע, לגופן.

סוף דבר

התובע יפקיד 7000 ₪ בקופת בית המשפט עד ליום 17.8.25, שאם לא כן אורה על מחיקת התביעה.

בשלב זה הנתבע איננו נדרש להגיש סיכומים מטעמו.

תז"פ 17.8.25

ניתנה היום, ל" סיוון תשפ"ה, 26 יוני 2025, בהעדר הצדדים.

דלית ורד